

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

30.6. 2024

Podpis pristojne
sodne osebe:

[Handwritten signature]

I U 867/2021-53

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

REPUBLIKA SLOVENIJA INFORMACIJSKI POOBlašČENEC		
Prejeto:	31-07-2024	Sig. znak: 031
Vrednost:	Vredn.:	Priloge:
Številka zadeva: 090-56/2021/31		

Upravno sodišče Republike Slovenije, višja sodnica mag. Nadja Marolt,

je v upravnem sporu tožeče stranke: **ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJE ZA BLAGOVNE REZERVE**, Dunajska cesta 106, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba _____ zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke: **1.**

, **3.**

2.

, **4.**

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca, št. 090-56/2021/24 z dne 3. 5. 2021,

dne **30. julija 2024**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Tožeča stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Tožnik s tožbo izpodbija 1. točko izreka odločbe tožene stranke, št. 090-56/2021/24 z dne 3. 5. 2021, s katero je ta delno ugodila pritožbi prosilca (v nadaljevanju prosilec) z dne 5. 2. 2021 in odločbo tožnika št. 090-5/2020-11 z dne 3. 2. 2021 delno odpravila. Hkrati je tožniku naložila, da mora prosilcu v roku 31 dni od vročitve te odločbe v elektronski obliki posredovati individualno naštete dokumente. Ti so številni, njihov seznam je na prvih osmih straneh izreka izpodbijane odločbe, zato jih sodišče na tem mestu ponovno ne povzema.
2. Iz obrazložitve izhaja, da je tožnik z odločbo št. 090-5/2020-11 z dne 3. 2. 2021 (v nadaljevanju odločba z dne 3. 2. 2021) ponovno¹ zavrnil zahtevo prosilca za dostop do zahtevanih dokumentov, ker naj bi prosilec zlorabil pravico do dostopa do informacij javnega značaja (v nadaljevanju pravica do dostopa) in zaradi izjeme varstva sodnega postopka (t.j. na podlagi 8. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja; nadaljevanju ZDIJZ). Ugotovil je, da se ti dokumenti nanašajo na

Do obstoja morebitnih drugih izjem za dostop do zahtevanih informacij se tožnik ni opredeljeval.
3. Prosilec je zoper tožnikovo odločbo z dne 3. 2. 2021 pri toženi stranki vložil pritožbo. Stransko udeležbo v pritožbenem postopku so priglasili

ki so vsi nasprotovali temu, da se prosilcu omogoči dostop do zahtevane dokumentacije, povezane z njimi.
4. V pritožbenem postopku je tožena stranka izdala izpodbijano odločbo, v kateri je ugotovila, da je prosilec ravnal skladno s socialno funkcijo pravice dostopa in ni prekršil njenih pravnih meja. Menila je tudi, da izjema do dostopa po 8. točki

¹ Tožnik je enako odločil že z odločbo z dne 17. 11. 2020. Prosilec se je zoper to odločbo pritožil toženi stranki, ki je z odločbo z dne 5. 1. 2021 zadevo vrnila tožniku v ponovno odločanje.

prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ni podana, saj
ni uveljavljalo nastanka morebitnih škodnih posledic v sodnem
postopku v primeru razkritja zahtevanih dokumentov.

5. Stranski udeleženci

so uveljavljali izjemo poslovne skrivnosti in varstva osebnih podatkov, zato se je tožena stranka opredelila tudi glede obstoja omenjenih izjem. Ugotovila je, da je podana izjema po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj zahtevani dokumenti predstavljajo poslovno skrivnost. Ker pa vsebujejo podatke o porabi javnih sredstev, so absolutno javni. Glede izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (varstvo osebnih podatkov) je ugotovila, da zahtevani dokumenti obsegajo osebne podatke - imena in priimke posameznih fizičnih oseb, njihove zaposlitve oziroma funkcije, izjave oziroma komunikacijo, telefonske številke, naslove e-pošte, podpise, zasebne razloge odsotnosti, ki pa niso vsi varovani. Predložena komunikacija je poslovna, povezana z opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca in s porabo javnih sredstev, ter je brez zasebnih vsebin. Vendar pa je tudi ugotovila, da je s porabo javnih sredstev povezana sama vsebina sporočil, ne pa tudi neobjavljeni elektronski naslovi in telefonske številke, nazivi oziroma funkcije posameznikov - v tem delu gre za varovane osebne podatke. Prav tako ni našla pravne podlage za razkritje imena in priimka donatorjev. Ker po njenem mnenju zahtevani dokumenti ali njihovi deli le delno vsebujejo informacije, glede katerih ni pravice do dostopa, te informacije pa je mogoče izločiti, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, je tožena stranka odločila, da se osebne varovane podatke na podlagi 7. člena ZDIJZ izloči in prosilca seznaniti s preostalo zahtevano dokumentacijo, do katere to pravico ima.

6. Test interesa javnosti je toženi stranki pokazal, da je podan javni interes za razkritje podatkov o tem, med kom in kako je potekala komunikacija glede zaščitne oziroma medicinske opreme, kdo je bil o tem obveščen in katere listine so spremljale pošiljke. Gre za porabo javnih sredstev, zato je v javnem interesu, da se razkrijejo tisti zahtevani podatki, ki niso varovani.

Tožba

7. Tožnik uvodoma navaja, da je izpodbijana odločba zaradi generalizirane in pavšalne obrazložitve nična. Sprašuje se, ali je namen ZDIJZ v tem, da lahko praktično vsakdo zahteva posamezen dokument oziroma »poljuben paket operativnih dokumentov«, ki so vezani na posamezne posle. Navaja, da prosilec zahteva kopico elektronskih sporočil, ki jih ni mogoče obravnavati ločeno od številnih drugih dokumentarnih gradiv in od ustnih komunikacij, ki niso niti arhivirane niti niso del dokumentarnega gradiva ter jih za nazaj ni mogoče rekonstruirati. Posamezno sporočilo tudi ni „zaključen dokument“, ki bi lahko predstavilo materialno resnico ali pravo voljo. Pravica do dostopa bi lahko nesorazmerno posegla v njegovo pravico do svobodne gospodarske pobude in v

dolžnost izvajanja nalog. Tako širok dostop do informacij mu odreka zadostno mero zasebnosti v komunikacijah, enako pa velja tudi za njegove poslovne partnerje. Čeprav so komunikacije službene, ni mogoče pričakovati, da bo vsako elektronsko sporočilo predmet javnega dostopa in presoje.

8. Vztraja, da je prosilec zlorabil pravico do dostopa, ker: (1) želi _____; (2) bo lahko _____ dostop do varovanih osebnih podatkov tožnikovih uslužbencev; (3) želi spoznati vse njegove procese poslovanja in jih revidirati, kar lahko tožniku povzroči veliko poslovno škodo. Njegovo razumevanje določb ZDIJZ v povezavi z pomeni kľofuto pravni državi, saj mu omogoča pridobivati informacije in o njih „soditi po domače“. Spisek zahtevanih dokumentov spominja na zahteve revizorjev, ki želijo „prečesati“ posle organizacije. Obstoji znatna nevarnost, da bo prosilec specifične podatke uporabil parcialno in jih zlorabil, saj _____
9. Izpodbijana odločba sicer predvideva brisanje določenih osebnih podatkov, vendar to v dejanski situaciji po mnenju tožnika nima resnične teže. Prosilec je namreč _____ in prišel do konkretnih osebnih podatkov pošiljateljev sporočil. To bi pomenilo neposredno kršitev Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-1) in Splošne uredbe o varstvu podatkov².
10. Glede na informacije v medijih _____ Zahtevane informacije se nanašajo tudi na _____, zato tožnik meni, da dostop do teh dokumentov na podlagi 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ni dopusten.
11. Tožnik predlaga, da se izpodbijana odločba izreče za nično, podrejeno pa, da se jo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponovno odločanje, oziroma da sodišče samo odloči o zadevi. Zahteva povrnitev stroškov postopka.

Odgovor na tožbo

12. Tožena stranka meni, da izpodbijana odločba ni generalizirana in pavšalna. Vztraja, da tožnik ni zlorabil pravice do dostopa in kot nerelevantne zavrača tožbene trditve, da bi prosilec _____ Službena komunikacija funkcionarjev in javnih uslužbencev, ki se nanaša na dejavnost organa, ni varovana, varovani so le neobjavljeni službeni elektronski naslovi. Prosilčeva pravica dostopa do dokumentov iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe je skladna z načelom sorazmernosti. Koristi, ki jih prinaša nemoten potek drugih upravnih

² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Besedilo velja za EGP)

postopkov pri tožniku, ne odtehtajo teže posega v pravico prosilca glede dostopa do informacij javnega značaja.

13. Funkcija nadzora javnosti omogoča državljanom nadzor nad delom javne uprave, nad pravilnostjo dela javnih oblasti in nad porabo proračunskega denarja, kar preprečuje slabo upravljanje, zlorabo oblasti in korupcijo. Tožnik je pod tem nadzorom na celotnem področju svojega delovanja. Nima pravice presoјati predmeta zahteve prosilca, saj lahko vsak zahteva katere koli dokumente ali podatke. Ima le nalogo presoditi ali so le-ti prosto dostopni ali ne.
14. V pripravljalni vlogi tožnik pojasnjuje tožbena stališča.

Vloga

dne 13. 2. 2024

15. Ta prizadeta oseba s položajem stranke ponavlja svoja stališča iz upravnega postopka. Zatrjuje, da so zahtevani dokumenti v zvezi z njo poslovna skrivnost po Zakonu o poslovni skrivnosti (v nadaljevanju ZPosS) in kot takšni predstavljajo izjemo do dostopa po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zaradi razkritja teh podatkov bi nedvomno utrpela poslovno škodo. Vztraja, da zahtevani dokumenti vsebujejo ustavno varovane osebne podatke. Meni tudi, da iz obrazložitve izpodbijane odločbe ni razvidno, kateri izmed njenih zahtevanih dokumentov naj bi se nanašali na porabo javnih sredstev oziroma na podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Zahtevani dokumenti so neposredno povezani s postopkom javnega naročanja medicinske zaščitne opreme, zato je bil med tožnikom in

v, v tem postopku pa glede na Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (v nadaljevanju Direktiva 2014/24/EU) velja strožja presoja prostega dostopa do informacij javnega značaja.

16. Ostale prizadete osebe s položajem stranke
na tožbo in ostale vloge niso odgovorile.
17. Sodišče je o zadevi odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov brez glavne obravnave na podlagi prvega odstavka 279.a člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1), saj so se vse stranke tega upravnega spora glavni obravnavi pisno odpovedale.
18. Tožba ni utemeljena.

O ničnosti izpodbijane odločbe

19. Sodišče ne more pritrditi tožniku, da je izpodbijana odločba nična, ker je njena obrazložitev povsem generalizirana in pavšalna, in naj ne bi govorila o konkretnih zahtevanih dokumentih, temveč jih obravnavala le abstraktno. To naj bi kazalo, da tožena stranka zahtevkov ne pozna, in da dejanskega stanja ni ugotavljala v obsegu, potrebnem za aplikacijo določb ZDIJZ. Temu tožbenemu ugovoru sodišče ne more pritrditi. Sodišče pojasnjuje, da četudi bi bila obrazložitev izpodbijane odločbe generalizirana in pavšalna, to samo po sebi še ne bi pomenilo njene ničnosti.
20. Upravna odločba je nična, če je nepravilna oziroma nezakonita do te mere, da tega z nobenim pravnim sredstvom ni mogoče popraviti in uskladiti z zakonom. Opisana odločba ne postane dokončna, niti pravnomočna in nima pravnega učinka.³ Izrek ničnosti je izredno pravno sredstvo, s katerim upravni organ za nazaj ugotovi, da upravna odločba sploh ne bi smela biti izdana⁴. Nepravilnosti oziroma nezakonitosti, ki povzročijo ničnost, Zakon o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP) taksativno našteva v prvem odstavku 279. člena. Gre za najhujše kršitve, zaradi katerih je odločba absolutno nična⁵. Za tako jo je mogoče izreči kadarkoli in na pobudo udeleženi v upravnem postopku, kot tudi tretjih oseb, v katerih pravni položaj je posegla⁶. Odločitev je deklaratornega značaja, saj je, kot omenjeno, odločba sama po sebi nična⁷.
21. Za nično se skladno s prvim odstavkom 279. člena ZUP izreče odločba: 1. ki je bila izdana v upravnem postopku v zadevi iz sodne pristojnosti ali v zadevi, v kateri sploh ni mogoče odločati v upravnem postopku; 2. ki bi s svojo izvršitvijo lahko povzročila kakšno dejanje, ki je kaznivo po kazenskem zakonu; 3. ki je sploh ni mogoče izvršiti; 4. ki jo je izdal organ brez zahteve stranke (128. člen ZUP), pa stranka pozneje ni izrecno ali molče v to privolila; 5. ki je bila izdana kot posledica prisiljenja, izsiljevanja, posebnega primera izsiljevanja, pritiska, ali drugega nedovoljenega dejanja; 6. v kateri je taka nepravilnost, ki je po kakšni posebni zakonski določbi razlog za ničnost.

3 Prim. odločbo Ustavnega sodišča RS Up-666/10-14 z dne 12. 5. 2011 (4. točka obrazložitve). Tako tudi Erik Kerševan, Vilko Androjna: Upravno procesno pravo: Upravni postopek in upravni spor. Ljubljana, IUS Software, GV Založba 2017, strani 325 in 464.

4 Prim. odločbo Ustavnega sodišča RS iz opombe št. 3. Tako tudi Janez Čebulj: Komentar Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), 2. knjiga, Uradni list Republike Slovenije in Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani, Ljubljana, 2020, stran 740.

5 Pravna teorija pozna še relativno nične odločbe, ki so sicer izpodbojne, z razliko, da je njihovi pravilnosti in zakonitosti mogoče oporekati ne glede na objektivne roke (Erik Kerševan, Vilko Androjna: Upravno procesno pravo: Upravni postopek in upravni spor, Ljubljana, IUS Software, GV Založba 2017, stran 326).

6 Prim. odločbo Ustavnega sodišča RS Up-666/10-14 z dne 12. 5. 2011 (8. točka obrazložitve) in sklep Vrhovnega sodišča I Up 25/2023 z dne 14. 6. 2023 (8. točka obrazložitve). Tako tudi Janez Čebulj: Komentar Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP), 2. knjiga, Uradni list Republike Slovenije in Pravna fakulteta Univerze v Ljubljani, Ljubljana, 2020, strani 744 in 745.

7 Glej opombo št. 3.

22. Tožnik ne zatrjuje nobenega izmed zgoraj navedenih razlogov, niti ga sodišče samo ni našlo (na ničnost pazi po uradni dolžnosti). Tožbeni ugovor glede ničnosti izpodbijane odločbe je zato neutemeljen.

O ostalih tožbenih ugovorih

23. Po presoji sodišča je odločba tožene stranke v izpodbijanem delu pravilna in zakonita. Pravilni in skladni z zakonom so tudi njeni razlogi, zato se sodišče po pooblastilu iz 71. člena ZUS-1 nanje v celoti sklicuje. V zvezi s tožbenimi navedbami, na katere je vezano glede preizkusa dejanskega stanja (prvi odstavek 20. člena ZUS-1), pa dodaja naslednje.
24. Prvo vprašanje, na katero mora sodišče odgovoriti, je, ali so zahtevani dokumenti, naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe, informacije javnega značaja. Tega tožnik v svoji odločbi z dne 3. 2. 2021 sicer ni problematiziral, vendar pa to vprašanje naslavlja v tožbi. Navaja, da prosilec zahteva kopico elektronskih sporočil, ki jih ni mogoče obravnavati ločeno od številnih drugih dokumentarnih gradiv in od številnih ustnih komunikacij, ki niso niti arhivirane niti niso del dokumentarnega gradiva in jih za nazaj ni mogoče rekonstruirati. Posamezno sporočilo ni „zaključen dokument“, ki bi lahko predstavilo materialno resnico ali pravo voljo. Zato je zahteva, da se posreduje cel paket operativne (elektronske) komunikacije, v nasprotju z namenom ZDIJZ. Gre za parcialne informacije, s katerimi ni mogoče zadostiti pravici do obveščenosti javnosti, informacija, ki je iztrgana iz konteksta, pa je lahko skrajno zavajajoča.
25. "Informacija javnega značaja" je pravni pojem, ki ga ureja ZDIJZ in ne dejanski. Zato je šele ob pravilni uporabi tega zakona mogoče ugotoviti, ali gre za tako informacijo ali ne. Skladno s prvim odstavkom 4. člena ZDIJZ gre za informacijo, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.
26. Med strankami ni sporno, da: (1) je tožnik kot javni zavod zavezanec za dostop do informacij javnega značaja; (2) z zahtevanimi dokumenti razpolaga v materializirani obliki, saj jih je posredoval toženi stranki; (3) zahtevane informacije izvirajo iz njegovega delovnega področja.
27. ZDIJZ ne določa, da je lahko informacija javnega značaja le tisti dokument, ki je zaključen oziroma tisti, ki lahko predstavlja materialno resnico ali pravo voljo. Po presoji sodišča je zato tožena stranka pravilno ugotovila, da je to lahko tudi (elektronska) korespondenca in da so pogoji za informacijo javnega značaja iz 4. člena ZDIJZ izpolnjeni.
28. Dostop do informacij javnega značaja sistemsko, samostojno in celovito ureja ZDIJZ, ki v 5.a in 6. členu restriktivno predpisuje izjeme od prostega dostopa do

posamezne informacije. Namen tega zakona je namreč v tem, da se zagotovi javnost in odprtost delovanja organov ter se omogoči uresničevanje pravice fizičnih in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja. Zato si morajo organi prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delovanju (2. člen ZDIJZ). Tožnik bi lahko dostop do zahtevanih dokumentov prosilecu omejil ali zavrnil le, če bi bila izkazana katera izmed zakonsko določenih izjem.

29. V upravnem postopku je tožena stranka ugotavljala ali so podane tri izjeme iz prvega odstavka 6. člena: - po 2. točki (poslovna skrivnost), - po 3. točki (varstvo osebnih podatkov), - po 8. točki (varstvo drugega sodnega postopka). Ugotovila je, da izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ zaradi varstva postopka _____, ni podana. Izjemo poslovne skrivnosti iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ je preseгла z ugotovitvijo, da gre za t.i. absolutno javne podatke, ki se nanašajo na porabo javnih sredstev. Zato je, ob omejitvi zaradi varstva osebnih podatkov (izjema po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ), upoštevala 5. člen ZDIJZ, ki določa, da so informacije javnega značaja prosto dostopne pravnim ali fizičnim osebam, torej tudi prosilecu.
30. Zgoraj je sodišče obrazložilo zakaj eventualna generaliziranost in pavšalnost ne moreta biti razlog za ničnost upravne odločbe. Tudi sicer pa ne drži tožbeni ugovor, da je izpodbijani upravni akt generaliziran in pavšalen, ker se tožena stranka ni individualno opredelila do vsakega zahtevanega dokumenta posebej.
31. V izreku 1. točke izpodbijane odločbe so po alinejah na osmih straneh naštetih dokumenti, ki jih je tožnik dolžan posredovati prosilecu. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo pravilno navedla, da je to ključno za izvršljivost izpodbijane odločbe. Uvodoma je iz prvega odstavka obrazložitve izpodbijane odločbe razvidno, da je oktobra 2020 prosilec za obdobje od 13. 3. 2020 dalje od tožnika zahteval v elektronski obliki naslednje dokumente oziroma podatke: vse pogodbe, sporazume, dogovore, ki jih je tožnik sklenil z družbami _____; vse naročilnice, naročilne liste in pisna naročila, ki jih je izdal navedenim družbam; vse ponudbe in račune, ki jih je prejel od teh družb; vso pisno korespondenco v zvezi s predhodno zahtevanimi dokumenti; vse zapisnike sestankov med tožnikovimi predstavniki in navedenimi družbami; ter vso ostalo dokumentacijo, ki se nanaša na vsebino predhodnih točk. Tožnik ni prerekal ugotovitve tožene stranke na 14. strani izpodbijane odločbe, da se zahtevani dokumenti nanašajo na logistične storitve v zvezi z zaščitno opremo, v obdobju od 13. 3. 2020 do 20. 10. 2020.
32. V zvezi s tem tožbenim ugovorom sodišče ugotavlja, da se tudi tožnik v odločbi z dne 3. 2. 2021 ni opredelil do posameznih zahtevanih dokumentov. Prav tako ni prerekal navedbe v odgovoru na tožbo, da je individualna vsebinska opredelitev

do posameznih dokumentov izostala že v njegovi prvi odločbi z dne 17. 11. 2020⁸. V tožbi ni izpostavil nobenega posameznega dokumenta in zanj konkretno ni obrazložil, zakaj ne bi smel biti dostopen javnosti. Okvir in vsebina upoštevanih okoliščin definirajo njegove navedbe, ki pa jih zaradi pomanjkljivosti ni mogoče preizkusiti.

33. Zato se sodišče ni vsebinsko opredeljevalo do posameznih zahtevanih dokumentov. Kot bo razvidno iz nadaljevanja obrazložitve, je dokazna ocena tožene stranke o tem ali so izpolnjeni pogoji za dostop do zahtevanih dokumentov, naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe, vestna, skrbna ter analitično sintetična, torej v skladu s formalnimi okviri proste dokazne ocene⁹.
34. Iz tožnikove odločbe z dne 3. 2. 2021 izhaja, da je tožnik prosilcu zavrnil dostop do zahtevanih dokumentov zaradi izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.¹⁰ Konkretno je bil razlog za zavrnitev sodni postopek

Do obstoja te izjeme se je tožena stranka vsebinsko opredelila; po poizvedbah na omenjenem sodišču je prišla do pravilnega zaključka, da ta izjema ni podana. Svojo odločitev o tem je prepričljivo obrazložila na 14. in 15. strani izpodbijane odločbe, sodišče pa njene argumente v celoti sprejema.

35. Tožnik v tožbi navaja, da je bilo glede na informacije v medijih, :

36. Izjema iz 6. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ preprečuje dostop do podatka, pridobljenega ali sestavljenega zaradi kazenskega pregona ali v zvezi z njim, ali postopka s prekrški, saj bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi. Sodišče ugotavlja, da tožnik to izjemo v tožbi uveljavlja prvič. V odločbi z dne 3. 2. 2021 je ni omenil, iz podatkov v spisih ni razvidno, da bi se nanjo skliceval v svoji prvi

⁸ To izhaja tudi iz tožnikove obrazložitve v njegovi odločbi z dne 3. 2. 2021 (prim. zadnji odstavek na 7. strani omenjene odločbe).

⁹ Določa jo 10. člen ZUP, ki se glasi: „O tem, katera dejstva je šteti za dokazana, presodi uradna oseba, pooblaščenca za vodenje postopka oziroma odločanje v upravni zadevi po svojem prepričanju, na podlagi vestne in skrbne presoje vsakega dokaza posebej in vseh dokazov skupaj ter na podlagi uspeha celotnega postopka.“

¹⁰ Skladno s to zakonsko določbo se lahko zavrne dostop do podatka, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.

odločbi z dne 17. 11. 2020. Tožnik v tožbi ni pojasnil zakaj te izjeme za zavrnitev dostopa ni navedel že v odločbah, ki ju je izdal v upravnem postopku.

37. Glede na 52. člen ZUS-1 lahko tožnik v tožbi navaja nova dejstva in nove dokaze, vendar pa mora obrazložiti, zakaj jih ni navedel že v postopku izdaje upravnega akta. Nova dejstva in novi dokazi se lahko upoštevajo kot tožbeni razlogi le, če so obstajali v času odločanja na prvi stopnji postopka izdaje upravnega akta in če jih stranka upravičeno ni mogla predložiti oziroma navesti v postopku izdaje upravnega akta. Ker so tožbene navedbe v zvezi s predloženimi dokaznimi predmeti prepozne, jih sodišče skladno z določbo 52. člena ZUS-1 ni upoštevalo.
38. Tožena stranka se je v obrazložitvi izpodbijane odločbe (stran 12. črta 14.) natančno opredelila do tožnikovih očitkov o prosilčevi zlorabi pravice in jih pravilno zavrnila kot neutemeljene. Odločitev o tem je prepričljivo obrazložila, sodišče njeno obrazložitev v celoti sprejema. Dodaja pa, da je zmotno tožbeno stališče, da na zlorabo pravice kaže to: (1) da naj bi bil prosilec, ki je nastrojen proti tožniku; (2) da prosilec že razpolaga z nekaterimi od zahtevanih dokumentov in (3) da želi te dokumente revidirati. Tudi če te okoliščine držijo, po presoji sodišča ne predstavljajo ustavnih ali zakonskih ovir, ki bi prosilcu preprečevale dostop do informacij javnega značaja.
39. Ustava v drugem odstavku 39. člena vsakomur daje pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. Pravica dostopa do informacije javnega značaja je človekova pravica, človekove pravice in temeljne svoboščine pa se uresničujejo neposredno na podlagi ustave. Z zakonom je mogoče predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa ustava, ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine (prvi in drugi odstavek 15. člena Ustave). Način uresničevanja pravice do dostopa do informacije javnega značaja določa ZDIJZ. Tožena stranka je prepričljivo obrazložila, zakaj izjeme po ZDIJZ, ki bi prosilcu preprečevale dostop do dokumentov, naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe, v konkretnem primeru niso podane. Kot že povedano, sodišče njene razloge v celoti sprejema.
40. Tožnik navaja, da bodo zahtevani dokumenti prosilcu omogočili vzpostavitev, kjer bo tožnikove posle presojal tako, kot mu bo ustrezalo. Meni, da je prosilčev namen ustvariti. Sodišče teh hipotetičnih očitkov ne more sprejeti in v zvezi s tem poudarja, da pravica do svobode izražanja iz 39. člena Ustave varuje svobodo misli, govora in javnega nastopanja, tiska in drugih oblik javnega obveščanja in izražanja. Vsakdo lahko svobodno zbira, sprejema in širi vesti in mnenja, prav tako ima vsakdo pravico pridobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon. S to pravico torej ni varovano le širjenje

novic in mnenj, pač pa tudi njihovo sprejemanje in zbiranje. Ustavna pravica iz 39. člena Ustave, ki pripada vsem osebam, je tako po svoji vsebini namenjena tudi pridobivanju informacij, in s tem tudi pravici do obveščenosti o delu javnih organov¹¹. Med tem, ko ima skladno z drugim odstavkom 39. člena Ustave vsakdo pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, je ZDIJZ v 5. členu uzakonil t.i. načelo prostega dostopa do informacij javnega značaja, kar pomeni, da za informacijo lahko zaprosi kdorkoli in mu ob tem ni potrebno izkazati pravnega interesa.

41. Tožena stranka pravilno izpostavlja, da je zahteva po transparentnem delovanju organov, ki so zavezani po ZDIJZ, v javnem interesu. Sodišče ob tem dodaja, da je zagotovo v javnem interesu tudi transparentnost poslovanja tožnika, ki je javni zavod, še zlasti glede nabave zaščitne in medicinske opreme, o čemer je tekla široka družbena razprava, nadzor v zvezi s tem pa so vršili Računsko sodišče, Komisija za preprečevanje korupcije in Nacionalni preiskovalni urad, izvedena pa je bila tudi parlamentarna razprava. Poleg tega je

V luči teh okoliščin sodišče nima pomislekov o tem, da bi bil sporni dostop do dokumentov nesorazmeren tožnikovi pravici do svobodne gospodarske pobude ali pa da bi kakorkoli posegal v njegovo dolžnost izvajanja nalog.

42. Tožnik navaja, da brisanje določenih osebnih podatkov v dejanski situaciji nima resnične teže, saj

... To bi pomenilo neposredno kršitev ZVOP-1 in Splošne uredbe o varstvu podatkov¹². Sodišče tega tožbenega ugovora ne more sprejeti.

43. Skladno z definicijo osebnega podatka iz 1. točke 4. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov¹³ je tožena stranka pravilno ugotovila, da so imena in priimki posameznih fizičnih oseb, njihove zaposlitve oziroma funkcije, izjave oziroma komunikacija, telefonske številke, naslovi e-pošte, podpisi, zasebni razlogi odsotnosti, osebni podatki, ki pa niso vsi varovani. Sodišče se strinja z njenim stališčem, da vsebina predmetnih elektronskih sporočil predstavlja »poslovno« komunikacijo, povezano z opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca in s porabo javnih sredstev. Ta komunikacija je prosto dostopna informacija javnega značaja. V to kategorijo spadajo tudi elektronska sporočila, poslana s strani zunanjih sodelujočih, ki so povezana s porabo javnih sredstev. Navedeno pa ne velja za elektronske naslove, telefonske

¹¹ Tako Vrhovno sodišče v sodbi I Up 20/2021 z dne 25. 1. 2023 (24. in 25. točka obrazložitve).

¹² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Besedilo velja za EGP)

¹³ Osebni podatek je katera koli informacija v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom, pri čemer je določljiv posameznik tisti, ki ga je mogoče neposredno ali posredno določiti, zlasti z navedbo identifikatorja, kot je ime, identifikacijska številka, podatki o lokaciji, spletni identifikator, ali z navedbo enega ali več dejavnikov, ki so značilni za fizično, fiziološko, genetsko, duševno, gospodarsko, kulturno ali družbeno identiteto tega posameznika.

številke, nazive oziroma funkcije posameznikov; to so varovani osebni podatki. Ker je skladno s 7. členom ZDIJZ in 19. členom Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja¹⁴ osebne varovane podatke mogoče izločiti iz zahtevanih dokumentov, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, je tožena stranka utemeljeno dopustila delni dostop do preostalega dela zahtevanih dokumentov.

44. Po presoji sodišča razlogi, ki jih je v vlogi z dne 13. 2. 2024 navedla
niso utemeljeni. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnila razloge, zakaj je na podlagi 2. člena ZPosS štela zahtevane dokumente kot poslovno skrivnost (tj. kot izjemo po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ), pa tudi stališče, da gre kljub temu za absolutno javne podatke, saj se ti nanašajo na porabo javnih sredstev. Za svojo odločitev v zvezi s tem je navedla pravilno pravno podlago – prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ¹⁵. Posplošeni argument da se večji del zahtevane elektronske komunikacije nanaša na konkretno organizacijo oziroma način izvedbe posla in nima neposredne zveze s porabo javnih sredstev, sodišča ni prepričal. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da gre za poslovno komunikacijo glede izvedbe logističnih storitev, za konkretne podatke o pogojih, cenah in načinu izvedbe storitev (ponudbe, računi, ...), za korespondenco med ozkim krogom ljudi, ki so sodelovali pri sklepanju ter nadaljnji izvedbi posameznega pravnega posla. Glede na to sodišče nima nobenega dvoma, da so se ti dogovori nanašali na porabo javnih sredstev, ZDIJZ pa v prvi alineji tretjega odstavka 6. člena kot pogoj za dostop do informacij javnega značaja ne zahteva, da se morajo podatki nanašati le na neposredno javno porabo. Nenazadnje gre v obeh primerih za trošenje javnega denarja, zato je pri teh poslih transparentnost nujna. Iz podatkov v sodnem in upravnem spisu ni razvidno, da bi šlo v tem postopku za javno naročanje, zato je nerelevantno, da glede na Direktivo 2014/24/EU strožja presoja prostega dostopa do informacij javnega značaja. Poleg tega Okvirnega sporazuma o izvajanju logističnih storitev z dne 13. 5. 2020 s tožnikom ni podpisala ..., temveč i
45. Tožnik predlaga, da sodišče prekine ta postopek in na podlagi 23. člena Zakona o ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) sproži postopek za presojo ustavnosti ZDIJZ. Navaja, da je ta zakon protiustaven, ker nedopustno posega v zasebnost komunikacije med organizacijo in njenimi poslovnimi partnerji.
46. Ustava v 156. členu določa, da mora sodišče pri odločanju, če meni, da je zakon, ki bi ga moralo uporabiti, protiustaven, postopek prekiniti in začeti postopek pred Ustavnim sodiščem RS. Sodišče meni, da je ZDIJZ ustavnoskladen, zato ni

¹⁴ Uradni list RS št. 24/2016.

¹⁵ Skladno s to določbo se dovoli dostop do informacije javnega značaja, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače. Razlogi, ki bi preprečevali dostop do informacij javnega značaja po tej zakonski določbi, po presoji sodišča niso podani.

začelo predlaganega postopka za presojo ustavnosti, temveč je vsebinsko odločilo o tožbi.

47. Po ugotovitvi, da je po pravilnem postopku izdana izpodbijana odločba pravilna in na zakonu utemeljena, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

K II. točki izreka:

48. Sodišče je tožbo zavrnilo, zato je na podlagi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1 odločilo, da tožeča stranka trpi svoje stroške postopka. Tožena stranka in prizadete osebe s položajem stranke stroškov niso priglasile.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 30. julij 2024

Višja sodnica:
mag. Nadja Marolt, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Priloga št. 1 k sodbi št. 1/2024

